

Ronaldo - Messi: Ranh giới của niềm tin và bàn tay của kẻ làm tướng

18:39 22/06/2018

Người ta vẫn thường bảo rằng cuộc chiến giữa Ronaldo và Messi là cuộc chiến hấp dẫn và gay cấn bậc nhất trong lịch sử. Dư luận cũng luôn chờ chờ để bình luận, để phân tích và để so sánh 2 siêu sao này mỗi khi họ có dịp cùng tham dự một giải đấu. Và World Cup 2018 lần này cũng không phải là một điều ngoại lệ.

..

Nói đi thì cũng phải nói lại, mặc dù lãnh trọng trách gồng gánh trên vai cả đội tuyển của mình thế nhưng những gì Messi thể hiện lại khác quá xa đối với đồng nghiệp bên kia chiến tuyến. Nhất là sau khi siêu sao này đá hỏng quả penaltý ngay trận đấu ra quân khiến Argentina chia điểm trước Iceland và trình diễn bộ mặt nhạt nhòa trong trận thua bạc nhược trước Croatia rạng sáng nay. Dư luận lại có dịp để bàn tán và so sánh anh với chính Cristiano Ronaldo. Tiền đạo người Bồ Đào Nha đã có riêng cho mình 4 bàn thắng, một tay giúp nhà đương kim vô địch châu Âu nuôi hi vọng vào vòng 1/8.

Trong đội hình của Bồ Đào Nha, sẽ rất khó để tìm thấy được những cầu thủ tương đồng về mặt đẳng cấp giống như Ronaldo. Thế nhưng ở Argentina thì lại khác, Higuain, Dybala hay Aguero đều là những cầu thủ xuất sắc bậc nhất ở vị trí của mình và họ đều là những nhân tố sắc nét xung quanh Messi. Vậy thì do đâu mà Argentina lại tụt dốc thảm hại như vậy ?

Một điều mà ai cũng có thể nhận ra được rằng khát khao chiến thắng của hai cầu thủ này là một sự khác biệt rất lớn. Hãy nhìn cái cách mà Ronaldo bước lên thực hiện cú đá phạt thành bàn ở phút 88, trong trận đấu mà Bồ Đào Nha hòa 3-3 kịch tính với Tây Ban Nha. Sự tập trung và quyết tâm thể hiện rõ từng nét trên khuôn mặt và điệu bộ của CR7. Anh ghi bàn và chạy tới 34,25 km/h để ăn mừng bàn thắng đó. Ai cũng hiểu đó là một bàn thắng quý hơn vàng nhưng cách mà Ronaldo chăm chút và thực hiện nó mới thực sự đáng nể.

Ronaldo đang rất thăng hoa trong khi Messi lại quá nhạt nhòa.

Ở cái tuổi 33, siêu sao người Bồ ngẫm hiểu rằng sẽ không còn kì World Cup nào cho cá nhân anh nữa, và đây có thể sẽ là lần rực sáng cuối cùng của anh ở cấp độ đội tuyển. Niềm tin chiến thắng và khát khao chinh phục là thứ hiển hiện trong Ronaldo suốt bao năm qua. Ngoài ra, trong quãng thời gian 2 năm vừa qua, lối chơi mà HLV Fernando Santos nhào nặn cho Bồ Đào Nha đã dần đi vào ổn định. Người Bồ Đào Nha có niềm tin rằng họ sẽ lại tạo nên một kì tích nữa giống như cái cách mà Seleccao đã tạo nên ở EURO 2016. Và Ronaldo chính là đầu tàu của những niềm tin và khát khao ấy.

Còn với Messi thì sao ? Kể từ khi siêu sao này ra mắt, Argentina đã lọt vào 3 trận chung kết Copa America, 1 trận chung kết World Cup nhưng đều thất bại. Anh cũng đã từng từ giã đội tuyển quốc gia sau thất bại tại Copa America 2016. Và chỉ có sự kêu gọi mạnh mẽ từ người hâm mộ và cả giới chức Argentina, anh mới quyết định quay trở lại. Thế nhưng như sợi chỉ đã đứt đem nối lại, niềm tin và khát khao chiến thắng của Messi và tuyển Argentina đã không còn như trước. Sự thất bại liên tiếp đã giáng vào tham vọng của đội bóng Nam Mỹ và riêng cá nhân Messi, và sự sụp đổ của Messi tại World Cup lần này không phải là điều gì khó đoán.

Messi đang "chết mòn" dưới bàn tay của Jorge Sampaoli?

Điểm thứ 2 cần được nhắc đến ở đây chính là nhân tố huấn luyện viên. Fernando Santos và Jorge Sampaoli là hai con người với hai cá tính khác biệt. Với thành công của Bồ Đào Nha tại EURO 2016, Fernando Santos hiểu rằng con đường mà ông áp dụng là hoàn toàn đúng đắn và hợp lí. Năm giữ trong tay ngôi sao bạc nhất thế giới, nhưng Santos hiểu một điều rằng một mình Ronaldo không thể chạy khắp sân, không thể là người làm tất cả mọi chuyện.

Ở tuổi 33, Ronaldo không còn sung sức để làm những điều như thế. Anh cần sự phục vụ của các đồng đội, để tận dụng và phát huy tối đa khả năng sẵn bàn đáng sợ của mình. Ronaldo là nhân tố quan trọng nhưng không phải là duy nhất, anh cũng chỉ là một mắt xích trong sơ đồ chiến thuật của Fernando Santos. Ronaldo hiểu được điều đó, đồng đội của anh hiểu được điều đó và Santos là người nắm rõ điều đó hơn ai hết. Và thành công của Bồ Đào Nha cũng đến theo một cách vô cùng tự nhiên và cực kì dễ hiểu.

Sampaoli thì khác, ông là một huấn luyện viên có tài và cực kì cá tính. Thành công của tuyển Chile đã đem ông đến với Argentina và thỏa ước nguyện được làm việc với siêu sao số 1 thế giới là Messi. Ông đã lựa chọn cách chơi xoay quanh Messi và phục vụ cho Messi. Ông cho rằng chỉ khi Messi thoải mái nhất thì những tố chất thiên tài của anh sẽ được bộc lộ và Messi có thể làm được mọi thứ.

Nhưng Sampaoli đã làm to. Bóng đá là bộ môn đồng đội và việc giao phó tất cả mọi thứ cho một người là sai lầm nghiêm trọng nhất. Đồng ý Messi là thiên tài, nhưng một mình thiên tài không thể làm hết công việc của cả đội. Và trong một tập thể nhiều “sao số” như Argentina, liệu rằng họ có chịu nhường toàn bộ sân khấu của mình chỉ để cho duy nhất M10 tỏa sáng?

Một mình lãnh trọng trách to lớn, từ phân phối phóng, bao sân đến kiến tạo và ghi bàn, Sampaoli đã “ép” Messi thực hiện triết lí của mình mà không biết rằng chính cái triết lý “bù nhìn” ấy đã “giết chết” Messi, “giết chết” Argentina.

Lối chơi xung quanh Messi, phục vụ Messi bị phản tác dụng. Các đối thủ của Argentina hiểu rằng chỉ cần bắt chết Messi là Argentina không cần đá cũng tự thua. Áp lực là điều có thể dễ dàng nhận thấy trên vai của người đội trưởng Argentina. Anh đã không thể giữ được bình tĩnh khi quật ngã Ivan Strinic trong một tình huống có gì nghiêm trọng hay tiến thẳng vào đường hầm mà không hề bận tâm tới những cái bắt tay sau trận đấu với Croatia. Với đấu pháp của Sampaoli, Messi chưa gục ngã cũng đã là thiên tài rồi. Là báu vật hay thiên tài thì Messi cũng chỉ là một con người, và sự giới hạn là điều ai cũng có thể thấy rõ.

Argentina đang đứng trước nguy cơ bị loại sớm, và người Argentina rất có thể sẽ lại chứng kiến một lần chia tay nữa của Messi. "Báu vật vĩ đại nhất mà Argentina đang sở hữu" sẽ lại ra đi một lần nữa mà rất có thể sẽ là lần ra đi cuối cùng.

Duy Thái